

LOGORYTMIKA

jako wspomagająca metoda pracy z dziećmi w przedszkolu

Logorytmika jest to jedna z metod stosowana w postępowaniu logopedycznym, łącząca terapię logopedyczną z rytmiką. Naturalny i swobodny ruch, będący obok muzyki podstawowym motywem ćwiczeń, umożliwia realizację zajęć rytmicznych ze wszystkimi dziećmi, niezależnie od poziomu ich intelektualnego, ruchowego i muzycznego rozwoju. Ruch jest naturalną potrzebą dziecka, warunkuje jego prawidłowy rozwój fizyczny i psychiczny. Zabawy muzyczno-ruchowe kształcąc ruchy całego ciała wpływają pośrednio na usprawnianie narządów mownych, gdyż ułatwiają ich ćwiczenie. Ruch przy muzyce będąc źródłem radości, odprężenia, wyładowania nagromadzonej energii jest znanym i docenianym przez lekarzy i psychologów środkiem terapeutycznym. Konieczność reagowania na różne bodźce dźwiękowe, uczy słyszenia i słuchania, rozwija dyspozycje typu intelektualnego: intensywność i podzielność uwagi, procesy porównywania i analizy, szybkie reakcje na bodźce, sprawną pamięć, wyobraźnię oraz gotowość do twórczych rozwiązań.

Jednym z pierwszych kontaktów dziecka z muzyką jest jego własny śpiew, a najprostszą formą muzyczną- piosenka. Walory terapeutyczne śpiewu w odniesieniu do dzieci są niewątpliwe. Śpiew wzmacnia aparat głosowy, rozwija klatkę piersiową, dotlenia organizm, wyzwala naturalną potrzebę ekspresji, wpływa dodatnio na system nerwowy. Z kolei teksty piosenek poszerzają wiadomości o świecie i otoczeniu, wzbogacają doświadczenie, kształtują uczucia, rozwijają słownictwo dziecka.

Cele logorytmiki:

- usprawnienie oddechu
- wykształcenie prawidłowej fonacji
- usprawnienie narządów mowy, a także dużej motoryki
- kształcenie słuchu fonematycznego
- kształcenie pamięci muzycznej
- kształcenie poczucia rytmu, tempa oraz metrum
- kształcenie szybkiej reakcji ruchowej na sygnały słowne, dźwięk, ciszę
- kształcenie umiejętności percypowania i odtwarzania ruchem tempa, rytmu, akcentacji i ekspresji w muzyce i wypowiedzi słownej
- rozwój intelektualny i rozwój społeczny

Zajęcia logorytmiczne powinny obejmować:

- ćwiczenia oddechowe
- ćwiczenia głosowe: fonacyjne, emisyjne, intonacyjne
- ćwiczenia usprawniające tzw. małą motorykę (tj. narządy mowy)
- ćwiczenia usprawniające tzw. dużą motorykę
- ćwiczenia słuchowe
- śpiew
- ruchy przy muzyce
- odtwarzanie i tworzenie muzyki
- grę na instrumentach perkusyjnych

Ćwiczenia logorytmiczne są ważnym elementem w kierowaniu ruchową, estetyczną i społeczną aktywnością dzieci, co oznacza, że wraz z rozwojem ruchowym postępuje u nich rozwój sfery poznawczej i emocjonalnej, a także wykształcają się różne formy kontaktów społecznych. Dziecko jest pozytywnie nastawione do siebie i innych, szanuje i akceptuje innych, wykazuje się umiejętnością samooceny, potrafi się zrelaksować, wyciszyć, rozładować napięcie i niewłaściwe emocje, poprzez odpowiednie zabawy ruchowo – muzyczne i ćwiczenia panuje nad własnymi negatywnymi emocjami, posiada zdolności wyobrażania, wymyślenia i tworzenia czegoś nowego, oryginalnego, rozwija poczucie estetyki, dyspozycji twórczych, kształtuje ekspresję i twórczą postawę, wykazuje się inwencją twórczą, indywidualnością, spontanicznością, posiada zdolności organizacyjne, zgodnie współdziała w zespole, grupie, dba o pozytywną atmosferę i przyjazny klimat otoczenia. Ćwiczenia te kształtują pozytywne cechy osobowości młodego człowieka, przede wszystkim takie, które ułatwiają dziecku przystosowanie się do przedszkolnej, szkolnej i pozaszkolnej społeczności.